

stilling, jeg gjorde til ham om at oplyse, hvorvidt det forholdt sig rigtigt, at kun forholdsvis faa af de danske Ejere af opsagte Statsobligationer have erklæret sig villige til at modtage 3 pCt. Obligationer. Det forekommer mig, at det vilde være meget godt, om dette kunde oplyses under denne Sag. Jeg skal indrømme den højtærede Minister, at Lovforslaget for saa vidt kan siges at have en Mangel, som det kommer til at omfatte ikke blot de Tilfælde, hvor der finder en Konvertering Sted til en lavere Rentefod, men ogsaa de Tilfælde, hvor det kun er en ordinær Ombytning af Prioriteter, der sker. Den højtærede Minister vil imidlertid erindre, at de to tidligere Gange, vi vedtog Love om denne Sag, har man ikke ment det nødvendigt at tage noget Hensyn dertil. De tidligere Forslagsstillere have med god Grund ment, at det Indtægtsbeløb, der derved vilde kunne gaa bort fra Statskassen, var saa ubetydeligt, at der ikke derfor var Grund til at indføre særlige Bestemmelser i Loven. Det er først, da man begyndte i visse Kredse at blive ked af disse Prioritetsombytninger, at man fik dette at høre — hvad vi ogsaa fik at høre for et Aar siden, da vi søgte at faa den da gældende Lov forlænget — at der var forskellige, der benyttede Prioritetsombytningen til at slippe for Afgifter. Jeg maa imidlertid maaske fremhæve, at den Gang Forslaget i Fjor var til Behandling, erklærede Forslagsstillerne sig villige til at gøre Ændringer i Loven i saa Henseende. Vi gjorde ogsaa saadanne for at tilfredsstille den daværende Finansminister, og vi tro ogsaa, at vi, hvad det angik, tilfredsstillede ham nogenlunde. Naar vi nu ikke have taget disse Ændringer med op i det foreliggende Forslag, saa ligger det simpelthen deri, at Sagen nu begynder fra ny af, og at vi nu have en anden Finansminister end den Gang. Det er ganske naturligt, at Forslagsstillerne maatte ønske at høre den højtærede Finansministers Mening om disse Punkter, og derfor var det det naturligste, at Forslaget blev forelagt i den Skikkelse, hvori det to Gange tidligere ved tidligere Konverteringer er blevet ophøjet til Lov. Jeg havde ganske vist været forberedt paa, at den højtærede Minister mu-

ligvis vilde komme frem med saadanne Indvendinger, at det vilde blive nødvendigt at stille Ændringsforslag for at imødekomme ham, men paa den anden Side synes jeg, at den Stilling, den højtærede Minister nu har indtaget, er saa absolut afvisende, at det vil være ganske overflødig for Forslagsstillerne at stille Ændringer for at søge at nærme sig til den højtærede Ministers Standpunkt. Den højtærede Ministers Standpunkt er nemlig saa overordentlig langt borte, at vi sikkert ikke ved nok saa store Ændringer kunne naa det. Derfor mener jeg, det er rigtigst, at Loven faar gaa sin jævne Gang, og at det andet Ting til sine mange andre Bedrifter ogsaa føjer den at nedsable denne ganske vist lille, men efter mange Folks Mening særdeles nyttige, nødvendige og retfærdige Lov.

Finansministeren (Hørring): Forstod jeg den ærede Ordfører ret, saa var det hans Mening, at naar der, som han udtalte sig, endnu var en betydelig Del 4 pCt. Obligationer tilbage til Konverteringen til 3½ pCt., saa skulde dette være begrundet i, at der i de Aar 1895, 1896 o. s. v., da Konverteringen til 3½ pCt. fandt Sted, ikke havde været Penge nok til, at disse ogsaa kunde faas konverterede. Dette tror jeg ikke er nogen rigtig Betragtning. De Folk, som ikke have konverteret den Gang, kunde jo sikkert, hvis deres Forhold i øvrigt tilodde Konvertering, have faaet konverteret gennem Kreditforeningerne, saaledes at de, hvis de havde private Laan, kunde have henvendt sig til Kreditforeningerne og faa Laan der. Jeg ved ikke noget om, at Forholdene have været saadanne ved Kreditforeningerne, at disse have maattet nægte nogen Laan, og Kreditforeningsobligationer have i 1894, 1895 og 1896 gennemgaaende staaet i en Kurs — i alt Fald for Østifternes Kreditforenings 6te eller 7de Serie — af 98 à 98½, altsaa til en saadan Kurs, at Konverteringen godt kunde betale sig. Det er ganske sikkert rigtigt, hvad den ærede Ordfører anførte, at mange af de 3½ pCt. Statsobligationer, som vare i Eje her i Landet af det sidst konverterede Laan, ikke ere blevne konverterede, saa at de ville være at udbetale den 11te Marts